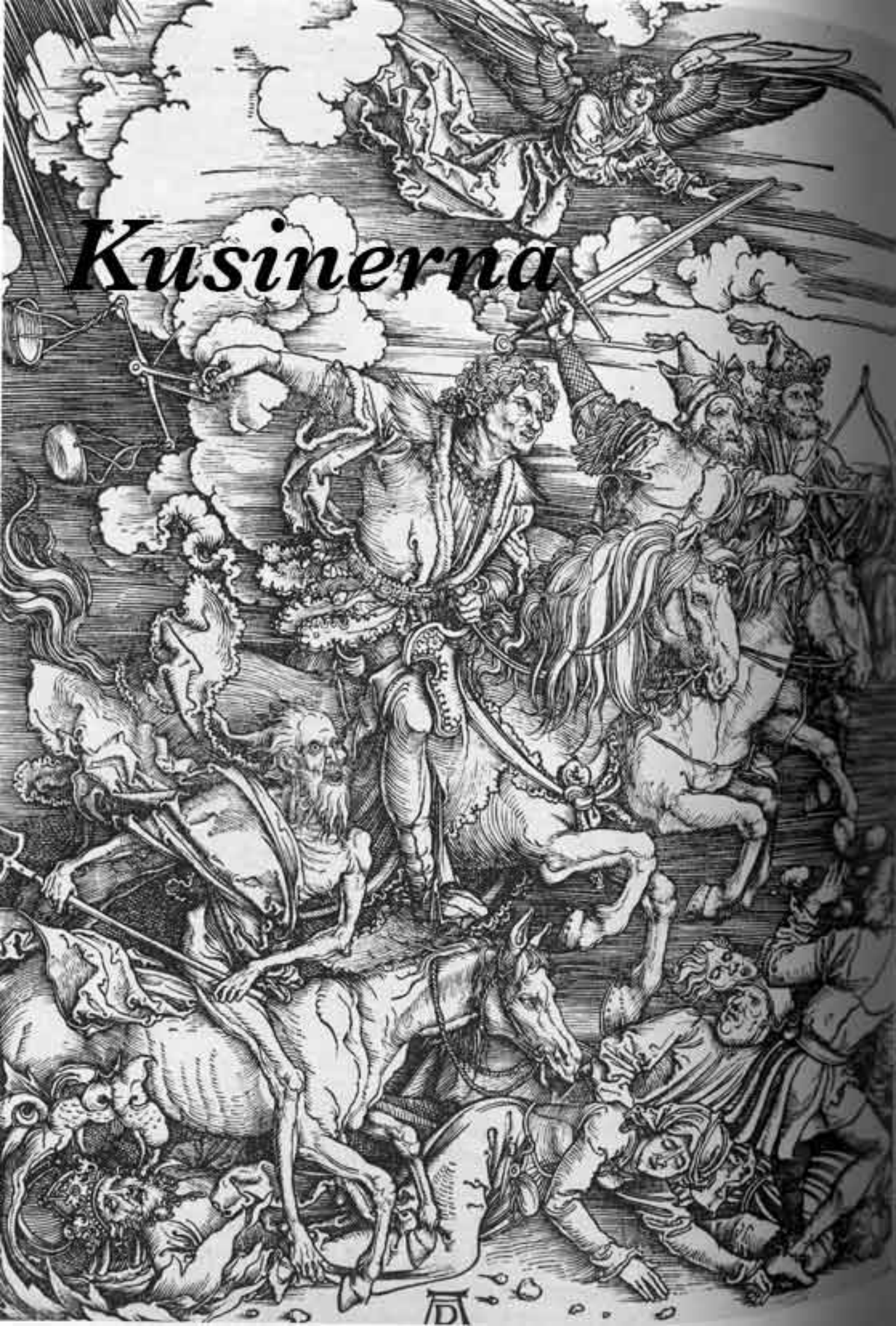

Kusinerna

Kusinerna

Familjedrama i andra världskrigets skugga

efter Blasco Ibañez' roman

av Christian Lanciai (2005)

Personerna :

Don Madariaga
Karl och Marcel, hans söner
Heinrich, Franz och Gustav, Karls söner
Julio, Marcells son
Gigi, Marcells dotter
Gerda, Karls hustru
Julie, Marcells hustru
Marguerite, salongsdrottning i Paris
Étienne, hennes man
General Knopf
en eller flera adjutanter
medlemmar av franska motståndsrörelsen
Parisiskt societetsfolk och tyska militärer

Handlingen äger rum i Argentina (inledningsscenen), Paris och
Normandie (slutscenen) före och under andra världskriget.

Copyright © Christian Lanciai 2005

Kusinerna

Akt I scen 1. En estancia i Argentina,
en överdådig matsal i ett rikt hem.

Madariaga Du vet att jag älskar dig och att du alltid var min favorit, Gigi.

Gigi Farfar, det är inte mitt fel att jag är yngst i familjen. Jag rår inte för det.

Madariaga Och den enda flickan dessutom. En syskonskara av bara bröder måste gå
åt helvete, där saknas försonande drag, medan din bror nästan är den enda sonson
jag har något hopp om.

Gigi Säg inte för mycket, farfar. Favorisering är aldrig bra.

Madariaga Det är därför jag alltid favoriserat dig, för att du är klok dessutom. Din
bror är en odåga vars enda försonande drag är att han dock har en syster.

Gigi Farfar, han är nog bättre än du tror.

Madariaga Och en lillasyster dessutom. Jag önskar jag hade haft det.

(Marcel kommer in.)

Min käre son, välkommen in! Jag satt just här och flirtade med din dotter när du
avbröt oss.

Marcel Vi är alla förälskade i Gigi. Hon är ju den enda ljuspunkten i vår alltför maskulina tillvaro.

Madariaga Vet du varför jag alltid föredrog dig framför Karl, Marcel? Därför att endast du hade det goda omdömet att begåva familjen med dess enda dotter.

Marcel Far, jag försäkrar dig att det inte var meningen.

Madariaga Det är bara resultatet som räknas. (*Julio kommer in.*) Julio! Din oförfärliga odåga! Det gläder mig att just ni kom först ner till middagen. Då kan jag ösa ur mig allt det som de där enkelspåriga tyskarna tvingar mig att undertrycka.

Julio Farfar, inga män i min generation är så framstående som mina kusiner.

Madariaga Ja, ja, ja, jag vet, de är så förbannat präktiga, de är bara perfekta, de är bara ordentligheten själv, som om ordning var det enda som betydde något här i världen! Du är åtminstone mänsklig nog att rumla omkring med lösa fruntimmer, Julio!

Julio Nu får du min far att ordna igen. (*Karl kommer in.*)

Madariaga Karl, välkommen, min exemplariske son! Ta dig en drink! Vi väntade bara på dig!

Karl Min son är i antågande.

Madariaga Ja, låt dem komma tågande i sina uniformer! Jag vet att det är tåga i dem! Det vet vi alla! De kan inte bli bättre! Allt sådant har vi upp i halsen! Därför behöver vi alla en drink! Förse er! Julio, du först, du som alltid var svårast på flaskan!

Karl Har far inte själv redan fått sig en drink för mycket?

Madariaga Jag är snustorr! Jag är spiknykter! Det är det enda felet med mig!

Gigi Farfar talar faktiskt sanning. Han har inte druckit vin på hela dagen.

Karl Det var ovanligt. (*Franz och Gustav inträder, exemplariska unga män i splitternya officersuniformer.*)

Madariaga Där är ni ju, era uppstyltade påfåglar! Vi har redan börjat! Ta er en drink för Guds skull!

Julio Tvinga dem inte, farfar.

Madariaga Jo, jag skall vid min själ tvinga dem, för annars blir det aldrig folk av dem! Varför har du aldrig undervisat dem i dina ädla konster, Julio? Varför har du aldrig initierat dem i dina ljuva parisiskors hemligheter? Varför har du hållit dem instängda i Berlin, Karl, när det finns en stad som Paris?

Marcel Det var mors vilja, pappa, att Karl skulle bli ordentlig i motsats till mig. Trogen mammas önskan har hans söner blivit lika exemplariska.

Madariaga Och var tusan är den siste av dem, den värsta av dem alla?

Heinrich (inträder, slår ihop klackarna) Till din tjänst, farfar. (*går fram till Madariaga och kysser hans hand i underdånighet.*)

Madariaga Din ordentlighet slår alla rekord, Heinrich, och fyller mig med fasa. Är det du som förlett dina yngre bröder till samma preussiska ofelbarhets skrymteri som du själv svämmar över av?

Heinrich Farfar behagar skämta.

Marcel Här kommer äntligen våra drottningar. (*Gerda och Julie kommer in i ljusa aftonklänningar.*) Då kanske vi äntligen kan gå till bords.

Madariaga Har ni druckit ur? Gör det då, eller fyll åtminstone på era glas och ta dem med till bordet. Här måste drickas mycket. Annars blir det bara förställningar.

Julio Farfar, vi dricker så mycket vi kan dig till ära.

Madariaga Det gör du rätt i, Julio.

Julie Gerda och jag hoppar gärna över aperitifen. Därför kommer vi så sent.

Madariaga Fina damer kommer sent för att slippa skämma ut sig. Kom, mina älskade sonhustrur. Ni får sitta närmast mig. Sedan får era män ta plats under er, och sedan vill jag ha Heinrich och Julio mitt emot varandra och Franz och Gustav sedan med Gigi på ändan. Passar det att få sitta på ändan, Gigi?

Gigi Även om jag då sitter längst ifrån dig, farfar, så sitter jag ändå mitt emot dig.

Madariaga Det är det som är meningen. Kom nu. Ta med er alla era glas. Här skall drickas och övas ordentligt i öppenhärtlighet. Det är därför ni är här. Jag vill inte ha några choser i familjen, och all förställning är en stank som jag för evigt bannlyst ur mitt liv! Det vet ni.

Karl Far, det var mycket lyckligt att vi för en gångs skull kunde samlas igen alla tillsammans, fastän vi är utspridda över hela världen. Vem vet när det kan ske igen nästa gång?

Madariaga Det sker förmodligen igen ingen nästa gång, för jag har inte långt kvar. (*Alla tystnar.*) Det var därför jag var så ytterst angelägen om att samla er alla här, fastän det är så långt till Argentina.

Heinrich (oroad) Är farfar sjuk?

Marcel Prat. Det vet vi ju alla att far är friskast i världen.

Madariaga Var. Allt har sin gräns, och även min levnad har ett slut. Jag vet inte när det kommer, men det kan komma plötsligt. Ju snabbare, desto bättre. Ingenting är värre än att få dö långsamt, ett öde som jag missunnar alla människor, då det är så otroligt dumt att uppskjuta döden om den en gång redan är på väg.

Julio Alltså är farfar inte sjuk.

Madariaga Nej, långt ifrån, men jag måste varna er att jag kan dö när som helst. Men det var inte därför jag kallade er hit. Det var ju inte det jag skulle tala om. Hur i all sin dar kom vi nu in på detta idiotiska samtalsämne?

Karl Borde inte far börja med att hälsa oss alla välkomna? Det var därför jag försökte mig på en ingress.

Madariaga Naturligtvis är ni alla välkomna. Ni är ju mitt eget kött och blod, åtminstone de flesta av er, och de som inte är det, mina älskade vackra sonhustrur, håller jag bara av desto mera för det, för att ni förbarmat er över mina otillräckliga söner. Nog av. Jag ska inte förolämpa er mera.

(Alla de andra har satt sig. Endast Madariaga står fortfarande.)

Först vill jag vända mig till dig, Karl. Du var alltid föredömet i familjen och gjorde det till ditt livs inriktning att alltid göra vad som är rätt. Det har du lyckats med. Du hjälpte till med att återuppbygga Tyskland efter kriget och har fostrat dina tre söner till att överträffa dig själv i exemplariskt föredöme. Dina tre söner står för det nya unga Europa, som dock ingen vet ännu vart det är på väg. Nåväl, jag återkommer till er, mina tre soldatänglar, senare.

Marcel, min stackars franske son, du var din moders ögonsten och höll dig alltid hellre till kvinnor och deras nöjen än till Karls kalla plikttrogenhet. Medan Karl fullgjorde sina plikter med den äran som officer i världskriget valde du att överge Frankrike, strunta i kriget och leva vilt här i Argentina i tangokällarna, vilket gav oss Julio, en ännu värre odåga och charmör, och hans bedårande lillasyster. Marcel, jag har aldrig klandrat dig. Även du gjorde vad du tyckte var rätt. Du hatade kriget och dess omänsklighet och tog därför avstånd från all militarism, och ingen har klandrat dig för det. Även detta var ett rättframt ställningstagande, och till och med Karl har respekterat dig för det.

Så kommer jag till era söner, ett brydsamt kapitel, som ännu bara har börjat skrivas. Julio har ansträngt sig för att skämma ut sig som det enda svarta fåret i familjen både här i Argentina och i Paris med lösa fruntimmer och haglande skandaler, men det är bara början. Han vill bli konstnär. Det är ingenting ont i det så länge han blir det, men då borde han helst arbeta och inte bara ägna sig åt snabba förbindelser och ännu snabbare bilar. Julio, du har börjat illa men kan fortfarande sluta bra. Lyckligtvis brås inte din lillasyster på dig, som visserligen är lika passionerad men åt ett helt annat håll, då hon entusiastiskt tog parti för republikanerna i spanska inbördeskriget. Gigi, trots dina tre krigiska kusiner ser jag dig som den enda modiga av er alla.

Heinrich, Franz och Gustav, ni är alla tre officerer i den nya tyska armén och har därtill drillats av er exemplariske far, som lärt er ordning och lydriad från början. Det är självklart att ni skall göra lika hederliga karriärer som Karl. Men vet ni vem ni tjänar egentligen?

Gustav Framtiden, freden och Europa, farfar.

Madariaga Så det är inte bara Tyskland?

Franz Vi tjänar dessa tre genom att vi tjänar Tyskland.

Madariaga Och det tror ni?

Karl Far, du har ingen rätt att ifrågasätta vad vi inte har någon rätt att ifrågasätta.

Madariaga Så du kräver av mig blind lydriad bara för att ni försett er med skyggglappar?

Heinrich Farfar är argentinare. Det är en annan sak. Vi är tyskar och har därför rätt att vara goda tyskar.

Madariaga Vad är det då att vara en god tysk?

Karl Far, du har alltid föraktat den tyska disciplinen, och Marcel tog därav så starka intryck att han blev pacifist och nästan anarkist, liksom Julio, hans son. Är det då fel av oss att stå rakryggade i alla stormar och slå vakt om bestående värden?

(Det börjar storma utanför.)

Madariaga Vad menar du med bestående värden?

Karl Den bestående världsordningen. Kosmos.

Madariaga Och menar du att ert Tyskland och er Hitler representerar den bestående världsordningen och kosmos?

Heinrich Ja, ty ingen annan gör det i Tyskland.

Madariaga Heinrich, res dig upp! *(Denne lyder genast.)* Vill du då påstå att en diktator som Adolf Hitler är försvarlig?

Karl Heinrich menar, att vi i Tyskland inte har något val.

Madariaga Tyst, Karl! Jag frågade Heinrich!

Heinrich Ja, farfar, det är min plikt att försvara Hitler och dö för honom om så skulle krävas.

Madariaga (ger honom en rungande örfil) Är detta då den nya världen, dessa ormyngel som jag närt vid min barm, dessa missfoster till soldatrobotar, som min egen son uppfostrat till att bara döda?

Julie Han är gammal. Han vet inte vad han säger.

Gerda Nej, han vet mycket väl vad han säger.

Karl Far, ta dig samman!

Marcel Hur kan Europa förenas om vi inte kan det?

Madariaga (ursinnig) Svava, Heinrich! Du bär huvudansvaret här för det nya Europa, och du, din tokstolle, har gått med på att bli nazist, den mest fanatiska dårskap som någonsin kunde ha brutit ut och vars enda moder var tidernas ondaste katastrof det stora världskriget! Vet du inte att Hitler vill ha ett nytt och bättre världskrig?

Heinrich Farfar, Hitler gör så gott han kan. Han har lyckats lotsa Tyskland ut ur en total ekonomisk ruin med dess värsta arbetslöshet någonsin och fört Tyskland fram till en ledarställning i Europa när det gäller organisation och välfärd. Till och med president Roosevelt omhuldar Hitler. Hur kan du då kräva av oss att vi inte skulle göra det?

Madariaga Roosevelt är en naiv dåre som inte vet vad han gör! De amerikanska bankerna gav både de ryska bolsjevikerna och de tyska nazisterna pengar och mandat till att omstörta en gammal samhällsordning med bara blod och död och förintelse och ruiner som resultat. Varför vänder sig ingen emot dårskapen här i världen! Du, Heinrich, hade haft kraft att göra det, men i stället underblåser du den!

Gigi Farfar, skulle inte det här bli en lycklig familjesammankomst? I stället har du satt i gång det värsta grälet någonsin.

Madariaga Min lilla flicka, förlåt mig, men jag är så förtvivlad. Här på långt betryggande avstånd i vårt neutrala Argentina ser vi bättre vad som håller på att hända i Europa än vad någon europé gör. Min förtvivlan är, att jag måste bedöma Hitler som den farligaste dåren i världens historia och att majoriteten i min egen familj följer honom!

Karl Far, vad annat kan vi göra?

Madariaga Ta för Guds skull och skjut honom innan det är för sent!

Heinrich Det kan vi som tyska soldater aldrig göra.

Madariaga Heinrich, bara du kan göra det! Och en dag kommer du att inse att du måste göra det! Luft! Jag måste andas! Den tyskeuropeiska stinkande förruttnelsen tar livet av mig! (*rusar på terassdörrarna, sliter upp dem, släpper in den tjutande stormen och rusar ut.*)

Karl Han är från sina sinnen.

Marcel Inte riktigt.

Julio Farfar! (*rusar ut efter honom*)

Heinrich En gammal mans överspändhet. Det går över.

Gustav Han har förstört middagen för oss.

Gerda Kom, Julie, vi lämnar herrarna i fred åt deras fruktlösa uppgörelser. (*hjälp Julie ut.*)

Gigi Det ösregnar ute! Farfar kan bli sjuk!

Marcel Julio hjälper honom.

Julio Farfar, du kan inte rusa ut i stormen på det här sättet.

Madariaga Vad annat kan jag göra? Låt stormen rasa! Ingen vill ju stoppa kriget! Som om första världskriget inte var historiens värsta vanvett tänker de ställa till med ett ännu värre, och dina egna kusiner och min egen son Karl hjälper dem! Har jag då inte rätt att vara förtvivlad!

Julio Farfar, ta dig samman och kom in igen. Efterrätten väntar.

Madariaga Efterrätten blir kriget! Låt mig dö! Låt mitt hjärta brista innan världen brister så jag slipper se den dö! Vi levde bara för livet, Julio, för dess glädje och skönhet, inte för att förstöra det genom preussiskt översitteri och världskrig!

Julio Vi lever fortfarande för livet, farfar. Vi kan inte göra annat.

Madariaga Ack, jag ser hur hela världen och min egen familj går åt helvete i sin egen dårskaps blindhet, och jag kan inte väcka dem och stoppa dem! Låt mig då hellre dö!

Julio Du är överansträngd, farfar.

Madariaga Nej, Julio. Jag är bara gammal nog att se alltför klart, och det är min egen och världens förbannelse. (*dör*)

Julio Farfar! Farfar! (*försöker förtvivlat ruska liv i honom*)

Gigi (kommer utrusande) Farfar! Julio!

Julio Låt oss försöka få in honom. Kanske vi ännu kan rädda honom.

(*De bär in Madariaga där genast alla de andra hjälper till. Marcel undersöker honom.*)

Marcel Han är död. Hjärtslag.

Gigi (kastar sig över Madariaga) Farfar!

Karl Hans varma hjärta slår inte längre, Gigi. Det blev alltför överhettat.

Marcel Hans hjärta må ha upphört att slå, men dess värme kommer alltid att bestå. (*sluter hans ögon*)

Karl Jag går och säger till våra damer.

Heinrich Mycket sorgligt det här, just när vi trodde att hela familjen kunde återförenas.

Julio Vi förblir en familj, Heinrich. (*sträcker fram sin hand*)

Heinrich (fattar den) Jag tror dig.

Karl Så avslutas denna familjemiddag i storm och katastrof, i blix och dunder och ond bråd död. Jag hoppas verkligen det inte blir värre.

Marcel Den förhoppningen delar vi alla, Karl. (*fattar hans hand*) Låt oss gå tillsammans och säga till våra damer. (*går ut med Karl*)

Akt II scen 1. En finare salong i Paris.

Marguerite Jag är mycket glad att du kunde ordna den här mottagningen, Étienne. Den betyder mycket för mig.

Étienne Vad som betyder mycket för dig, min älskade, betyder ännu mer för mig.

Marguerite Jag väntar en ny konstnär hit som kan vara intressant, då han inte alls är den vanliga schablonsorten.

Étienne Vad är han då för en sort?

Marguerite Han kommer av en av de rikaste familjerna i Argentina.

Étienne Du menar inte Marcells son?

Marguerite Naturligtvis menar jag honom.

Marcel (*har kommit in*) Där är du, Étienne! Har min son kommit även?

Étienne Vi talade just om honom. Han lyser än så länge med sin frånvaro.

Marcel Han har tyvärr en tendens att försvinna och ständigt bli upptagen på annat håll än var han borde vara. Man får ständigt overse med honom. Jag var likadan själv som ung.

Marguerite Din dotter lär också göra framgång här i Paris, Marcel.

Marcel Ja, och hon är faktiskt lik er, Marguerite, innan ni var gift.

Marguerite Skall det försöka vara en komplimang?

Marcel Ljuva Marguerite, min dotter och ni överglänser varandra, som om ni vore systrar.

Marguerite Då måste jag få träffa henne.

Étienne Hon är politiskt mycket aktiv.

Marcel Ja, hon är lika energisk som sin farfar.

Marguerite Ni förlorade honom visst nyligen?

Marcel Ja, vi var alla tillsammans i Argentina när det hände.

Marguerite Vilken tröst för honom att få sluta sitt liv med hela sin familj församlad omkring sig.

Marcel Men där är Julio. Julio! (*Denne inträder.*)

Julio Ursäkta att jag är sen.

Marcel Möt min bästa vän här sedan tjugo år tillbaka, Étienne Laurier, den värdefullaste kontakt man kan ha i Paris, och hans charmerande fru Marguerite, den skönaste blomman bland alla Paris orkidéer.

Marguerite Jag har hört mycket talas om er, Julio. Ni lär ha målat mycket.

Julio Jag har försökt, men jag är alltför slarvig.

Marguerite Jag måste få se era tavlor någon gång.

Julio Jag är rädd att jag är en bättre samlare än målare. Mina tavlor av Cézanne, van Gogh, Gaughin och Lautrec kan jag inte ens kopiera.

Marguerite Även sådana mästares tavlor är sevärd. Har ni några Manet?

Julio Jag råkar faktiskt ha några ganska spektakulära av honom.

Marguerite Dem måste jag få se. Kan vi besöka Julio någon dag, Étienne?

Étienne Jag är rädd att du får göra det ensam. Du vet hur upptagen jag är.

Marcel Du har ännu inte gett upp hoppet om att få Europa att undvika kriget?

Étienne (*suckar*) Efter München och Sudetenland ser det värre ut än någonsin. Fastän han aldrig säger det verkar Hitler fanatiskt inställd på krig.

Julio Det såg redan min farfar. Så det går inte att undvika?

Étienne Det har jag inte sagt. Allt kan undvikas tills det händer.

Marguerite Étienne är en ofelbar optimist.

Étienne Om jag ändå kunde vara det. Tyvärr går det inte att bara önsketänka.

Marcel Kom, Étienne. Sätt mig in i situationen. Vad kan hända i Frankrike om det blir krig? (*tar Étienne avsidet*)
Marguerite Ni har ett av Paris värsta rykten.
Julio Och ni har en av Paris bästa män.
Marguerite Vad är sant om ert rykte egentligen? Är ni en sådan rucklare och fruntimmerskarl och nattklubbsfantast som ryktet påstår?
Julio Tyvärr ligger det mycket i det.
Marguerite Var ni alltid sådan?
Julio Det har blivit värre sedan min farfar dog.
Marguerite Dog han inte i lugn och ro bland de sina?
Julio Tvärtom. Hans avsked var plötsligt, dramatiskt och våldsamt, och han nästan förbannade hela sin familj med sina sista ord.
Marguerite Varför?
Julio Min farbror och hans söner vinnlägger sig om att vara goda tyskar och är därför nazister.
Marguerite Det är ju fruktansvärt.
Julio Ja, det är det.
Marguerite Vad Marcel måste lida.
Julio Nej, han tar det lätt. Han tog alltid avstånd från sin bror, och det är bara för honom att fortsätta med det.
Marguerite Men ni målar och skyr politiken lika mycket som er far.
Julio Jag är bara en värdelös playboy, Marguerite. För att bli en riktig konstnär måste man vara fattig och lida. Det har jag aldrig gjort. Jag har bara roat mig.
Marguerite Ni undervärderar er själv, Julio. Jag måste få se era tavlor.
Julio Det är det ingenting som hindrar, men jag försäkrar att mina Lautrec och Manet är intressantare.
Marguerite Jag kommer säkert inte att kunna skilja era kopior av dem från originalen.
Julio Då ska jag bara visa originalen.
Marguerite Ni gör mig nyfiken.
Étienne (återkommer plötsligt) Marguerite, det kom just genom Reuters. Hitler har gått in i Österrike. Jag måste genast lämna er.
Marguerite Är det krig?
Étienne Inte ännu, men kriget rycker närmare.
Julio Menar ni att Österrike låter sig ockuperas?
Étienne Ja, min vän, tyvärr är det just vad jag menar.
Julio Det betyder en ny flod av flyktingar från Wien och Österrike hit till Paris och till England.
Étienne Precis. Ta hand om Julio, Marguerite. Jag måste vidare. (*går*)
Marcel Förfärliga nyheter. Detta betyder mera arbete för Gigi, så att vi får se ännu mindre av henne.
Julio Är hon så engagerad?
Marcel Ja, Julio, hon är lika engagerad som du inte är det. (*går*)
Marguerite (roat) Det svarta fåret.
Julio Ni ser, Marguerite, hur värdelös jag är.
Marguerite Tur att ni då har konsten. (*sticker sin hand under hans arm. De går vidare in i cocktailvimmlet.*)

Scen 2. Berlin.

Karl Det här är ju förfärligt. Jag trodde aldrig det skulle gå så långt.
en adjutant Er son är här, major.
Karl Tack och lov. Han är åtminstone punktlig.
Heinrich (kommer in) Min far, ni kallade på mig.
Karl Vad betyder det här, Heinrich? Var det nödvändigt?
Heinrich Vad menar far?
Karl Kriget, Heinrich, kriget! Var det verkligen nödvändigt? Han hade ju redan Österrike och Tjeckien och Danzig. Kunde han inte ha nöjt sig med det? Måste han störta världen i krig?
Heinrich Han ville det inte själv, far.
Karl (rasande) Varför gjorde han det då?
Heinrich Hans enda krigsmål har alltid varit Sovjetunionen. Han trodde Frankrike och England skulle förstå det och acceptera hans manövrer österut.
Karl Han är alltså bara en vanlig hasardspelare och har nu förlorat!
Heinrich Det är det för tidigt att säga. Allt talar för att vi ganska snabbt kan få Frankrike att falla, då deras Maginotlinje är en bluff, och om Frankrike faller skall nog England foga sig.
Karl England fogar sig aldrig!
Heinrich Far, detta övergår bådas vår horisont. Vi har nu våra uppgifter och äger nu bara att följa dem.
Karl Min son, du är upptagen av SS och har inflytande. Du vet vad som rör sig i huvudet på våra herrar. Själv förstår jag det inte, och jag hade gett vad som helst för att undvika detta krig, och det tror vi båda att majoriteten av alla tyskar och fransmän hade gjort. Vill du åtminstone försöka meddela mig, när du får veta det, hur herrarna Heydrich, Himmler och Hitler egentligen tänker?
Heinrich Far, i den mån det är möjligt skall jag hålla dig informerad.
Karl Det är bra. Det är allt jag begär.
Heinrich Som det ser ut nu lär det snart bli en familjeåterförening i Paris. (*ler*)
Karl Är fùhrern så självsäker?
Heinrich Ja, det är han.
Karl Jag säger inte mer. Det var allt, min son.
Heinrich (gör Hitlerhälsningen) Heil Hitler!
Karl (svarar mindre entusiastiskt) Heil Hitler. (*Heinrich går.*)
Det verkar tyvärr, min käre Marcel, som om vår gamle hetlevrade far skulle få rätt, som alla olyckliga sannseende profeter.

Scen 3. Paris. Julios ateljéväning. Det ringer. Julio öppnar.

Marcel (kommer in) Julio, du måste lämna Paris med din mor.
Julio Och du själv då, far?
Marcel Du vet att Gigi är aktiv inom vänstern. Jag måste stanna kvar av diplomatiska skäl för att skydda henne och göra nytta om tyskarna kommer hit.
Julio Tyskarna kommer hit, far. Det är bara en tidsfråga.
Marcel Jag vet. Därför stannar jag här.
Julio För att Gigi då kommer att bli aktiv underjordisk motståndare?
Marcel Jag kan inte lämna henne.
Julio Och hon kan inte lämna Frankrike.
Marcel Nej.
Julio Varför ber du mig då göra det?

Marcel För att föra din mor i säkerhet till Argentina.
Julio Far, jag är själv bunden här av andra band.
Marcel Jag vet. Alla talar om det. Du har ett förhållande med min bästa väns hustru.
Julio Han är försvunnen vid fronten. Ingen vet något om honom. Han kan vara död, han kan vara fången, och han kan ha överlevt i ingenmansland. Hon behövde tröstas och hade bara mig.
Marcel Jag förstår så innerligt väl. Jag förde din mor ut från Frankrike av samma skäl.
Julio Var hon gift?
Marcel Ja, Julio, hon var gift, och hennes man anmäldes som saknad. Först efter kriget fick hon veta att han verkligen stupat.
Julio Tror du Étienne lever?
Marcel Ja, det tror jag. Han kunde alltid slinka undan.
Julio Därför måste Marguerite stanna här, och jag måste stanna här hos henne åtminstone tills hon får veta något. Om Étienne hade stupat hade jag gärna gift mig med henne och fört henne långt bort härifrån.
Marcel Då får vi sitta här och invänta tyskarnas ankomst.
Julio Och försöka hjälpa och skydda Gigi.
Marcel Ja, det är det minsta vi kan göra. (*En nyckel i låset.*) Vem har nyckel hit?
Julio Det kan du nog gissa.
(Marguerite kommer in.)
Marguerite Marcel! Något nytt om Étienne?
Marcel Tyvärr, Marguerite, jag har inte fått veta något. Tag hand om henne så länge, Julio. (*går diskret*)
Marguerite Sådan fader, sådan son.
Julio Inte riktigt. Han var alltid en gentleman. Äpplet föll långt från trädet och ruttnade genast av sin egen uppblåsthet.
Marguerite Jag älskar dig, Julio.
Julio Vad hjälper det när vi inte vet något om din man?
Marguerite Han var så mycket äldre än jag. Han gav mig aldrig livet. Därför fick jag aldrig barn. Du har gett mig mer än livet, Julio.
Julio Jag rådde inte för det. Jag är sådan.
Marguerite Ja, en oförbätterlig drönare som kunde ha blivit något av en konstnär om du hade arbetat i stället för att bara dansa och roa dig med alla världens lösaste fruntimmer.... Tänk att jag skulle råka ut för dig, Julio.
Julio Vi rår inte för det. Det bara blev så.
Marguerite Vi kan alltid skylla på kriget.
Julio Som inte var *vårt* fel.
Marguerite Nej, men det förde oss samman.
Julio På bekostnad av din man.
Marguerite Det vet vi inte ännu.
Julio Kommer vi någonsin att få veta det?
Marguerite Jag måste vänta på honom, Julio. Jag måste stanna här. Vi slipper inte kriget.
Julio Och jag släpper inte dig förrän du släpper din man.
Marguerite Julio, det finns alltid hopp både för honom och för oss båda.
Julio Ja, så länge kriget håller på. Kommer vi att tåla ljuset när molnen skingras?
Marguerite Den dagen den sorgen.
Julio Kom i mina armar, Marguerite. (*De omfamnas. Ridå.*)

Akt III scen 1. Paris.
En exklusiv nattklubb med mycket tyska officerare.

adjutanten Nå, min general, hur känns det att behärska hela Paris?

General Knopf Jag verkligen njuter av det, världens kulturcentrum och huvudstad, hem för alla världens vackraste flickor och hetaste nöjeskvarter, skönhets världsmetropol i vårt våld – kan det bli bättre?

adjutanten Då behöver vi bara invänta Storbritanniens sammanbrott också.

Knopf Precis. Men är det inte Obersturmbannführer Heinrich Hagenau i egen hög person som funnit sin väg hit?

adjutanten Jo, det är ingen annan.

Knopf Be honom ta plats här vid vårt bord. (*adjutanten reser sig och hämtar Heinrich*) Tänk att Frankrike skulle falla lättare än ett korthus efter alla de problem vi hade här förra kriget! – Heinrich, min käre kollega, slå dig ner! Krossandet av Frankrike gick ju smärtfritt?

Heinrich Ja, mera smärtfritt än ett tandläkarbesök. Inte ens Führern hade räknat med ett så snabbt genombrott.

Knopf Vår Führer tycks veta vad han gör. Hans blixtkrig är det effektivaste i krigshistorien.

Heinrich Vi har besekrat Frankrike men inte fransmännen.

Knopf Vad menar ni?

Heinrich Att man besegrar ett land medför inte automatiskt att man genast lyckas erövra alla det landets medborgares hjärtan. Det visste redan Napoleon.

Knopf Napoleon var en narr som misslyckades. Vi har lyckats.

Heinrich Med förlov sagt, herr general, men kriget är inte slut ännu.

Knopf Englands dumhet är ingenting att räkna med. Den faller på eget grepp.

Heinrich Som sagt var, herr general.

Knopf Låt oss övergå till allvarigare saker. Hela aftonen här har jag inte kunnat slita ögonen från en viss blond dam i vitt som dansar alldeles gudomligt.

Heinrich Ni är ansvarig för hela Paris, herr general. Ingen kan säga nej till er och allra minst någon parisiska.

Knopf Skulle ni kunna, hm, förmedla kontakten?

Heinrich Vem är hon?

Knopf Hon där borta. (*indikerar diskret*)

Heinrich Du store tid! Vet ni vem hon är?

Knopf Nej. Vet ni?

Heinrich Nej, det vet jag inte, men hennes kavaljer är ingen mindre än min egen jämnårige kusin.

Knopf Så lämpligt. Då ligger det ju nära till hands för er att hämta hit henne.

Heinrich Ursäkta mig, herr general, men jag sliter inte en dam ur min kusins armar. Det får ni göra själv på egen risk.

Knopf Nåväl. (*vänder sig till adjutanten*) Herr överste, ni får då göra mig den äran. Hämta hit båda två.

adjutanten Jawohl, herr General. (*reser sig och lämnar bordet*)

Knopf Så ni har en fransk kusin?

Heinrich Nej, han är argentinare men bosatt här.

Knopf Då förstår jag hans civila uppträdande. Han är då neutral.

Heinrich I högsta grad.

adjutanten Herr general, får jag presentera Marguerite Laurier och hennes kavaljer Don Julio Madariaga.

Julio Heinrich! Är det du som bjudit oss till ditt bord?

Heinrich Nej, Julio, jag är helt oskyldig. Generalen gjorde det alldeles själv bara för din dams skull.

Marguerite Känner ni två varandra?
Julio Vi är faktiskt kusiner, Marguerite.
Marguerite Har du en kusin i SS?
Julio Ja, och hans båda bröder är också exemplariska klättrare på officersstegen.
Marguerite Du har då kontakter.
Knopf Min fru, jag måste be er ta plats här bredvid mig.
Marguerite Bara om jag får behålla min kavaljer på andra sidan.
Knopf Är ni gifta?
Marguerite Vi är allt utom gifta.
Knopf Jag förstår. Då har jag en chans.
Julio Nej, herr general, ni har ingen chans, ty hennes man är vid fronten och ännu ej rapporterad som stupad.
Knopf Men Frankrike är ju besegrat. Är han inte stupad så är han krigsfånge. I så fall är det lätt att befria henne från honom.
Marguerite Herr general, ni må råda över liv och död i kriget och vid fronten, men ni har ingen rätt att kränka mitt äktenskap.

(pinsam tystnad. Julio trycker Marguerites hand.)

Heinrich Herr general, hon har faktiskt rätt. Det ingår inte i era befogenheter att välja vems hustru ni vill för era privata nöjen.

(Generalen, dödligt förolämpad, reser sig, adjutanten följer hans exempel, och de tågar ut.)

Knopf Tag reda på allt om den där kusinen och om henne och hennes man också. Om han lever skall jag ge honom åt Gestapo.
adjutanten Ja, herr general. *(De försvinner ut.)*
Heinrich Så du roar dig fortfarande, Julio, oberoende av krig och ockupation, död och förintelse.
Julio Du vet hur oförbätterlig jag är.
Heinrich Den här gången tycks du dock ha valt ett säkert kort.
Julio Vad menar du?
Heinrich *(intimt)* Hon är vacker, och hon tycks hålla av dig. Ni är ett vackert par.
Marguerite Det förvånar mig inte att ni är kusiner då ni är nästan lika charmerande.
Heinrich Tack, får jag säga, Marguerite?
Marguerite Ni är den tredje som får kalla mig så, bara för att ni är kusin till den andre.
Julio Tack, Heinrich, för att du räddade henne från vidare antastningsförsök från vår ockupationsgenerals sida.
Heinrich Han var faktiskt ousäktligt oförskämd. Så klumpig får en tysk officer inte vara mot en fransk dam.
Julio Jag håller med dig.
Marguerite Vad ni är ridderliga båda två. Egentligen är ni väl båda argentinare?
Heinrich Ja, vi är födda där men fick vår utbildning i Europa. Men egentligen är alla argentinare européer.
Julio Ibland mera europeiska än européer, mera spanska än spanjorer och mera italienska än italienare.
Marguerite Dansar ni också tango, – Heinrich?
Heinrich Det var tyvärr länge sedan jag försökte.
Marguerite Får jag försöka fresta er?
Heinrich Ni har redan en tangokavaljer och en av de bästa i Argentina. Jag ber er att välja honom i stället, så får jag det stora nöjet att få se er två uppträda på dansgolvet tillsammans.
Julio *(reser sig)* Den glädjen kan vi väl bereda honom, Marguerite?

Marguerite (reser sig) Gärna. *(De glider ut på dansgolvet i en utsökt tango.)*

Heinrich Se så de dansar. Jag har aldrig sett ett vackrare par. Här dansar de bort kriget i en dekadent nattklubbs sorglöshet medan kriget varje dag skördar tiotusentals offer längs allt bredare fronter i hela Europa och medan herrarna Heydrich, Himmler och Hitler smider nya onda planer mot hela mänsklighetens framtid. Vår farfar hade rätt, Julio. Endast jag har kommit i en sådan position att jag skulle kunna ta på mig en likvidering av Hitler, och avtryckaren är inte långt från mitt finger; men jag vill vänta litet först och se hur långt vår Führer kan gå i sin ofelbarhet innan han börjar stöta på motstånd. England har inte fallit ännu och kan slå tillbaka i synnerhet om de får Amerika till hjälp, men så långt har det ännu inte gått. Roa dig så länge, Julio, med din älskarinna, och jag skall vänta med min obligatoriska avrättning av Hitler åtminstone tills kriget inte är roligt längre.

Julio (kommer tillbaka med Marguerite) Nå, är du nöjd?

Heinrich Mer än nöjd.

Julio Vad säger farbror Karl om kriget?

Heinrich Ju mindre sagt om den saken, desto bättre, och det är just vad han säger om kriget.

Julio Kunde just tänka mig det. Många tyskar ville väl aldrig ha krig?

Heinrich Inte ens Hitler ville ha krig med Churchill men fick det på köpet utan att be om det.

Marguerite Sitter denne farbror Karl också i krigsledningen?

Julio Han är general, Marguerite, och hans båda andra söner blir det nog också. Heinrich här behöver inte, för han sitter redan i SS vilket är högre än hela armén.

Heinrich Även far kommer hit till Paris när som helst.

Julio Vill ni ha en ny familjeåterförening?

Heinrich Din syster tvingar oss till det, Julio. Hon lever farligt.

Julio Men hon komprometterar sig inte som jag gör.

Heinrich Vi vet allt om henne. Hon kan åka fast när som helst, och då lär våra fäder mötas, Julio.

Marguerite Har du en syster i motståndsrörelsen?

Julio Ja, jag har en syster i motståndsrörelsen.

Heinrich Men Julio är fläckfri. Du har ingen dossier, Julio. Du kan fortsätta roa dig ostört och fortsätta dansa tango med Marguerite.

Julio Tills hennes man kommer tillbaka.

Heinrich Han har varit borta länge, och ju längre han förblir borta, desto mer minskar chanserna.

Julio De må minska men försvinner inte.

Heinrich Julio, jag är glad att vi fick träffas här. Om det är något jag kan hjälpa dig med så tveka inte med att kontakta mig. Jag ska ge dig mitt privata nummer.

Julio Tack, Heinrich. Det kan bli aktuellt att skydda Gigi.

Heinrich Det vore bäst om hon lämnade Paris.

Julio Det skall jag säga till henne, men det gör hon aldrig.

Heinrich Här, Julio. *(överräcker en lapp)* Vi förblir en familj vad som än händer.

Julio Tack för din förbindlighet.

Heinrich Jag lämnar er nu. Dansgolvet är ert. *(bryter upp)*

Marguerite Han är verkligen din kusin.

Julio Ibland har vi tagits för bröder.

Marguerite Det är inte långt ifrån.

(De reser sig och återtar dansgolvet.)

Scen 2.

Karl Marcel, jag kan inte göra mera för din dotter än vad jag redan gjort.

Marcel Men hon har ju ingenting gjort!

Karl Man har inte tagit henne in flagranta, men Gestapo vet allt om henne. Hon är alldeles tillräckligt komprometterad för att Gestapo aldrig skulle släppa henne om de fick tag i henne. Det är bara tack vare din goda ställning och Julios goda förhållande till Heinrich och till SS som hon fortfarande går fri.

Marcel Jag vet, vi är som alltid privilegierade, ty det har vi alltid varit, om inte genom våra pengar så genom vår internationalism och våra goda kontakter. Det är som om vi alltid varit immuna mot omvärldens låghet och grymhet, och jag är medveten om att detta inte kan fortsätta för alltid med detta andra världskrig i ständigt tilltagande inferno. Men, Karl, lilla Gigi var alltid allas vår käraste älskling. Hon får inte offras vad som än händer.

Karl Jag kan inte göra mera och inte Heinrich heller.

Heinrich (kommer in) Det var bra, farbror Marcel, att du var här. Du var just den jag behövde tala med. Varför i all sin dar har ni inte lyckats få Gigi ut ur landet? Jag kan förstå Julios fall med sin älskarinna och ditt fall med din franska hustru, men Gigi är den enda av er som faktiskt svävar i fara. Ni måste få henne i säkerhet. Annars kan ingen av oss ansvara för henne längre.

Marcel Ingen vet ens var hon är, Heinrich. Vi söker alla efter henne och särskilt Gestapo. Mitt största intresse är att Gestapo inte ska finna henne först.

Heinrich Kan inte Julio övertala henne till att försvinna?

Marcel Jag försöker bearbeta honom, men inte ens han kan få kontakt med motståndsrörelsen då de vet hur nära i samråd han står med er.

Heinrich Jag är ledsen, farbror Marcel, men vi kan inte ansvara för henne. Får Gestapo tag i henne åker hon dit. Julio är hennes enda chans, om han kan få henne ut ur Frankrike. Och det vore bäst om ni alla följde med.

Marcel Ni vet att det inte går. Han överger aldrig sin krigsänka.

Heinrich Sade du änka? Det påminner mig om en sak. (*visar ett papper för Karl*) Det har kommit till vår kännedom att hennes man Étienne Laurier, som varit krigsfånge i Tyskland, släppts fri och borde vara i Paris.

Marcel Vad säger ni?

Karl Det stämmer faktiskt, Marcel. Din sons älskarinnas man har kommit levande tillbaka till Paris.

Marcel Det måste Julio genast få veta! (*skyndar ut*)

Karl Hur är det med Gigi?

Heinrich Får vi fast henne har vi hela motståndsrörelsen i ett nötskal.

Karl Har vi råd att avvara henne?

Heinrich Aldrig, om hon en gång åker fast.

Karl Ändå vill du rädda henne.

Heinrich Det vill du också.

Scen 3. Ett hemligt ställe.
En liten grupp motståndsmän.

1 Men kan vi lita på honom?

2 Det får tiden utvisa. Om hans informationer kan hjälpa oss kan vi lita på honom, annars är han en bedragare.

3 Jag föreslår att vi prövar honom men försiktigt.

2 Naturligtvis. Nå, här är du.

(*Gigi kommer in med Julio.*)

Gigi Jag ger er Julio Madariaga, som genom sin kusin Heinrich Hagenau har inblickar i SS högsta förehavanden.

2 Välkommen, señor. Ni måste förstå att vi måste pröva er innan vi kan acceptera er.

Julio Naturligtvis.

2 Varför har ni över huvud taget sökt kontakt med oss? Ni måste ju inse att det är högst riskabelt för ert eget liv.

Julio Jag har ändå bara kastat bort mitt liv. Då är det lika bra att äntligen kasta bort det på något meningsfullt.

Gigi Jag kan gå i god för honom.

2 Det vet vi, *Gigi*. Det är inte det saken gäller. Varför har ni inte helt enkelt rest hem till Argentina, señor, i stället för att utsätta er för krigets och en ockupationsmakts obehagligheter? Det hade ju varit det lättaste för er.

Julio Ni måste känna till att jag är bunden till en dam här i Paris som inte kan lämna staden.

2 Hon är gift och väntar sin man tillbaka när som helst. Ändå känner ni er bunden till denna kvinna. Är det förnuftigt?

Julio Ingen kärlek är förnuftig. Det vet ni väl som fransman. Kärlek som är förnuftig existerar inte.

2 Ni är uppfostrad här i Frankrike och kan franska lika bra som tyska och har en inflytelserik kusin i SS och en tysk general till farbror. Ni inser väl att er ställning med dess möjligheter skulle kunna bli av oöverskådlig betydelse för oss? Men hur vet vi att ni inte anmodats av SS att spionera på oss?

Gigi Julio är fullständigt opolitisk och tar lika mycket avstånd från militarism och nazism som far och farfar. Det kan jag gå i god för.

Julio För att besvara er förra fråga, jag har anmodats att lämna Frankrike ända sedan kriget började och ta med mig både *Gigi* och min mor till Argentina. Min mor har inte velat lämna min far, som inte velat lämna *Gigi* utan sitt skydd. Han är väl sedd inom både Vichykretsar, alla tyska kretsar och franska nationalistiska kretsar och behövs av dem alla tre för hans diplomatiska kontakter. Han har oavbrutet försökt övertala mig att ta åtminstone *Gigi* min syster med mig härifrån. Även våra tyska släktingar, som älskat *Gigi* sedan vi var små, har försökt få mig till detta, men *Gigi* har konsekvent vägrat. I stället har hon lyckats övertala mig att äntligen börja göra någon nytta i livet.

2 Vad kan ni göra för oss? Rapportera om nyckelmål för allierade bombningar? Hemliga fabriker och ubåtsbaser? Lämpliga mål och tidpunkter för önskvärda attentat?

Julio Allt detta och mer därtill. Jag kan ge er senaste nytt från Berlin, då jag och min kusin står nära varandra och han står nära Heydrich.

2 Det är nästan för bra för att vara sant. Det här är det bästa du någonsin gjort, *Gigi*. Vad säger ni andra? Kan vi lita på honom?

(De andra ger tysta sitt samtycke.)

2 Det är av yttersta vikt att vår förbindelse förblir hemlig. Ingen får ens riskera att er dubbla verksamhet bli upptäckt. Vi ber er därför fortsätta ert lättfärdiga liv som hittills med så mycket socialt umgänge med fester och kvinnor som möjligt, som vanligt. Ert playboyliv är den perfekta förklädnaden. Även er förbindelse med Marguerite Laurier kan bli till nytta för oss alla.

Julio Jag har ingen tanke på att överge henne.

2 Fortsätt med det. Ni får ett kodnamn som bara får användas vid kontakt med oss, och er enda kontakt med oss får vara genom mellanhänder. Ni får aldrig själv söka kontakt med oss, men ni kan fritt smugla meddelanden till oss med diskreta metoder, exempelvis kvarlämnade dagstidningar. Ni måste fortsätta era ansträngningar att försöka få *Gigi* ut ur landet. Även det är en god täckmantel. Och

det kan ju faktiskt bli nödvändigt för henne att försvinna. Tyvärr vet Gestapo allt om henne genom hennes inflytelserika familj.

Julio Ni kan lita på min yttersta diskretion som spion.

2 Det tvivlar vi inte på. Vi vet ju hur diskret ni hanterar era kärleksaffärer.

Gigi Välkommen, Julio, in i motståndsrörelsen.

Julio Tack, Gigi. Jag förblir i första hand din bror. Glöm aldrig att jag därmed också förblir familjens svarta får och värsta playboy.

Gigi Stå på dig, Julio. Förråd alla nazister i Frankrike åt oss.

Julio Jag ska göra så gott jag kan men med urskiljning.

2 Då är vi färdiga. (*De bryter upp.*)

Scen 4.

Marguerite vid porten.

Hon sticker in en nyckel och låser upp när en man stiger fram ur skuggorna.

Étienne Så det är här du bor numera, Marguerite.

Marguerite Étienne! Du lever! (*vill omfamna honom*)

Étienne Rör mig inte. Du älskar honom, inte sant?

Marguerite Mer än mitt liv. Men jag har aldrig upphört att älska dig. Vi trodde alltid du skulle komma tillbaka.

Étienne En kvinna kan inte älska två män om hon är gift med den ena.

Marguerite Jag är ledsen, Étienne.

Étienne Det är jag också. Jag skulle aldrig ha kommit tillbaka. Jag skulle aldrig ha låtit mig tillfångatas levande. Jag skulle hellre ha dött än överlevt Frankrikes fall. Men jag ville se dig än en gång, Marguerite. Du var det enda ljuset i mitt liv, och längtan efter dig höll mig vid liv. Och så finner jag dig som älskarinna åt sonen till min äldste och bästa vän, och denna son är en förfallen playboy som umgås öppet med nazisterna!

Marguerite Han är bara konstnär, Étienne. Han hjälpte mig när du var borta och var den enda som kunde ge mig tröst.

Étienne Han gjorde det tydligen litet för bra.

Marguerite Vi visste ju ingenting om dig, Étienne, inget livstecken, inga nyheter, ingenting. Du rapporterades saknad men inte död och var förlorad i ingenmansland. Julio ville hjälpa mig ut ur Frankrike, men jag vägrade lämna Paris innan jag visste om du levde eller ej.

Étienne Du måste välja mellan oss, Marguerite, och jag vet vem du väljer, ty jag var alltid för gammal för dig, och nu är jag dessutom föga mer än ett spöke. Nazisterna har tagit min själ ifrån mig, och min kropp är illa hanterad. Jag är inte mer än en invalid, Marguerite, och det enda jag har kvar att göra i livet är att dö för det fria Frankrike. Jag tänker riskera livet genom att ge mitt allt åt motståndsrörelsen, och det är ingenting för en ljuv kvinna som du. Stanna hos din nazistknähund och låt honom rädda dig ur landet innan det är för sent. Farväl, Marguerite. Glöm att jag var din man. (*går*)

Marguerite Étienne! – Han är borta. Han kom som direkt från graven och försvann genast in i mörkret igen. Han har rätt. Jag har inget val.

Julio (kommer in) Marguerite! Tvekar du?

Marguerite Jag var på väg in när Étienne kom förbi.

Julio Alltså lever han?

Marguerite Ja, men bara som en grå skugga av sig själv. Han är mycket förändrad. Kriget har förstört honom.

Julio Kriget har förstört oss alla. Men kom, låt oss gå in.

(*De går in. Väggarna glider i sär.*)

Du behöver en drink. Vad sade han?

Marguerite Han vet allt om oss, Julio, men lämnar oss i fred.

Julio Vi kan aldrig gifta oss så länge han lever.

Marguerite Jag vet.

Julio Vad sade han mer?

Marguerite Han tänker slåss för det fria Frankrike tills han dör. Det är allt han har kvar att leva för.

Julio Då ger han åtminstone inte upp.

Marguerite Nej.

Julio Det får ingen av oss göra. Jag försöker fortfarande få Gigi ut ur landet. Hur är det med dig?

Marguerite Nu när jag vet att Étienne lever och är här kan jag ännu mindre lämna Paris.

Julio Då kan jag det inte heller.

Marguerite Han är min man, Julio.

Julio Jag vet, och jag är din älskare.

Marguerite (*De omfamnas*) Hur ska detta sluta, Julio? Kriget bara fortsätter och blir värre hela tiden.

Julio Det kan bara sluta på ett sätt. Tyskarna måste gå under.

Marguerite Tror du det?

Julio Det är bara en tidsfråga, men det kan ta år.

Marguerite Låt oss leva då för den framtid som måste komma efter kriget.

Julio Just därför får ingen av oss någonsin ge upp hur bittert läget än blir.

Marguerite Kärleken besegrar allt.

Julio Även om det tar tid. (*De går tillsammans mot sängen.*)

Akt IV scen 1.

Knopf Jag tycker inte om den här playboyens intresse för SS.

adjutanten Obersturmbannführer Hagenau litar blint på honom.

Knopf Jag vet. De är kusiner. Det gör saken ännu mera misstänkt. Lever han ännu med den lösaktiga krigsänkan?

adjutanten De syns offentligt tillsammans i alla högre kretsar och är högt respekterade av alla tyskar, då de är ett omtyckt och vackert par.

Knopf Jag vet. De dansar bra tillsammans. Men hennes man är väl tillbaka i Paris?

adjutanten Han är tillbaka i Paris men försvunnen. Det finns skäl att förmoda att han gått in i motståndsrörelsen.

Knopf Ingen kontakt mellan honom och hans fru?

adjutanten Ingen alls. Vi skuggar henne alltid.

Knopf Sätt Gestapo på hans spår. Han kan bli en nyckel till motståndsrörelsen. Ingenting nytt om playboyens syster?

adjutanten Han lär ha fått henne över till Spanien.

Knopf Då har hon kommit undan. Sätt hundarna på Laurier i stället. Min instinkt säger mig att han kan hjälpa oss.

adjutanten Ja, herr general. Heil Hitler! (*gör hälsningen och går.*)

Knopf Denna familj för ett konsekvent internt dubbelspel. Har SS hjälpt playboyens syster över gränsen? Det får vi aldrig veta. Men playboyn stannar själv envist kvar i Paris och hindrar mig att komma fram till hans älskarinna, den skönaste damen i Paris, änka efter en krigshjälte som överlevt sig själv. Nå, vi skall nog få tag i honom. Det är bäst jag informerar SS och Obersturmbannführer Hagenau om hans familjs senaste manövrer, så att han vet att vi vet om dem. (*lyfter luren till en telefon.*)

Scen 2. Karls kontor.
Karl vid skrivbordet. Marcel kommer in.

Karl Välkommen, Marcel! En drink? Cigarr?
Marcel Tack, inte just nu. Du har kallat mig. Då måste det vara något viktigt.
Karl Vi har fått besked om att Gigi äntligen låtit sig föras i säkerhet till Spanien.
Marcel Ja, jag har hört det också. Jag hoppas bara det är sant.
Karl Jag väntar Heinrich hit också. Han har mera information. Hur mår Julio?
Marcel Bra som vanligt. Han dansar och festar med sin Marguerite, och de verkar lyckliga.
Karl Ingenting nytt om hennes man?
Marcel Han har gått under jorden.
Karl Det är också allt vi vet om honom. (*Heinrich kommer in.*) Här kommer Heinrich.
Heinrich Min far. Min farbror.
Karl Vad vet du om allas vår Gigi, Heinrich?
Heinrich Hennes flykt till Spanien har ännu inte kunnat bekräftas.
Marcel Är det inte säkert?
Heinrich Ingenting är säkert, farbror.
Karl Vad vet du mera, Heinrich?
Heinrich Farbror Marcel, du vet att Julio och hans älskarinna syns i alla tyska kretsar. Naturligtvis står de därför under ständig övervakning.
Marcel Vad menar du?
Heinrich Hans älskarinnas man är en motor i motståndsrörelsen. Vi vill helst inte att Julio har kontakter med den.
Marcel Men hennes man har väl ingen kontakt med henne?
Heinrich Nej, det är ett som är säkert. Det har vi kunnat konstatera. Men Julio hade tät kontakt med sin syster.
Marcel För att få henne ut ur landet.
Heinrich Ja. Det var i allas vårt intresse. Problemet är att hennes flykt inte kunnat bekräftas.
Marcel Vill du påstå att hon kan vara kvar och att Julio....
Heinrich Ingenting är omöjligt, farbror Marcel. Vi måste vara vaksamma och försiktiga. Mina två yngre bröder har stupat vid östfronten.
Marcel Jag beklagar verkligen. Det visste jag inte. Jag är mycket ledsen, Karl.
Heinrich Vi vill inte förlora fler medlemmar av familjen. Om Gigi fortsätter att riskera livet här lever också Julio mycket farligt. Jag hoppas du kan varna honom.
Marcel Detta är förfärliga nyheter. Karl, detta är en outhärlig smärta för din hustru. Hur tar hon det?
Karl (*ser bort*) Hon bara gråter dagarna i ända, och jag får ingen kontakt med henne. Jag måste ju bara fortsätta kriga.
Marcel Ja, kriget för oss bort från allt mänskligt. Har du inga fler ännu värre nyheter, Heinrich?
Heinrich Jag hoppas inte få några heller.
Marcel Då ber jag er att få dra mig tillbaka.
Heinrich Vi hör av oss så fort vi får Gigis flykt bekräftad. (*Marcel går.*)
Karl Din farfar tycks få mera rätt för varje dag, Heinrich.
Heinrich Ja, det ser inte mycket bättre ut.
Karl Vad tror du om Gigi?
Heinrich Jag tror ingenting, för jag vet ingenting, men jag är rädd att hon liksom sin bror av ren sentimental envishet behagat stanna kvar.
Karl Vi sitter alla i en fälla.
Heinrich Ja, far, hela världen sitter i en fälla.

Scen 3. Ett hemligt ställe.

Julio Gigi, ingen lever farligare i Paris än du.
Gigi Jag vet, men jag måste bara fortsätta. Tyskarna är redan slagna i Nordafrika. Det måste snart vända sig på fler fronter, och jag vill vara här när vi kastar ut tyskarna från Paris.
Julio Det kan dröja.
Gigi Det spelar ingen roll. Jag kan vänta.
Julio Tyskarna misstänker att du inte lämnat Paris.
Gigi Det struntar väl jag i. Men det var inte för min skull jag bad dig komma hit.
Julio Utan?
Gigi Här är en annan person som vill träffa dig. (*Étienne uppenbarar sig.*)
Julio Étienne!
Étienne Vi har gemensamma intressen av mer än ett slag, Julio. Ett av dem är våra gemensamma ansträngningar att få Gigi till Spanien. Det är den enda punkt där vi konsekvent har misslyckats.
Julio Étienne! Att jag skulle få se dig här!
Étienne Jag var lika häpen när jag upptäckte att du var vår nyttigaste agent. Genom dig har vi kunnat placera åtskilliga bomber under rätt person i rätt ögonblick.
Gigi Han är en hjälte!
Étienne Ja, denna odåga till lathund, denne ytlige playboy, denne dagdrivare till rikemansson och misslyckad konstnär, denne amatör på alla områden som lagt min egen hustru till listan över sina offer, denne nazisternas knähund och goddagspilt på deras nattklubbar är en hjälte i underjorden. Jag beklagar, Julio, att vi inte lyckats rädda din syster.
Julio Det beklagar jag också. Vi går alla bet på henne.
Étienne Lämna oss, Gigi. Jag vill prata ensam med honom.
Gigi Vi hörs senare, Julio.
Étienne (när hon gått) Gestapo knyter nätet hårdare. Jag kan åka fast när som helst, och de vet nu att Gigi är kvar i Paris.
Julio Vad kan jag mera göra för er?
Étienne Min högsta önskan vore att du kunde ta med dig Gigi till Spanien, så vore ni båda räddade och jag kunde åter visa mig för min hustru, men samtidigt vet jag att jag inte kan gå tillbaka till henne. I de kretsar hon rör sig med dig vore det fatalt för henne om hon hade någon kontakt med mig.
Julio Hon vägrar fortfarande lämna Paris för din skull.
Étienne Jag vet. Inte bara Gestapo utan även vi bevakar henne. Men de är dig på spåren, Julio. Du har varit vår nyttigaste agent, och jag har aldrig blivit så häpen som när jag fick veta vem ditt täcknamn dolde. Jag har underskattat dig, Julio. Av någon anledning är jag mindre orolig för din skull än för Marguerites och Gigis. Du är direkt beskyddad av nazisterna genom din kusin i SS, och även om du skulle åka fast skulle de inte göra dig mera skada än tvinga dig samarbeta. Därför tror jag att du fortfarande kan göra oss ovärderlig nytta. De upprättar ett militärhögkvarter någonstans i Normandie. Tror du att du kan lokalisera det åt oss, så att vi kan skicka dit britterna med sina bomber?
Julio Jag kan alltid försöka.
Étienne Din kusin borde veta allt om det och kan till och med placeras där. I så fall kanske du kunde besöka honom. Vi behöver veta den exakta lokaliseringen.
Julio Min kusin och jag gör vad som helst för varandra.
Étienne Jag vet. Det är vårt gyllene trumfkort. Och han anar ingenting?
Julio Om han gör det spelar han ändå vidare bara för att få veta mera om mina kort.

Étienne I detta krig är vi alla djärva spelare, och det är väl dess enda bättre sida. Det tvingar oss att anstränga oss och skärpa oss. Vi lever alla på en rakknivseggs skarpa gräns till paranoia.

Julio Hitler gick över den gränsen från början.

Étienne Ja, och därmed var spelet förstört och dödfött från början. Hur skarp och skärande smärtan av gränsgåendet än någonsin blir, Julio, så får man aldrig gå över den. Då är man förlorad.

Julio Vad vill du säga med det?

Étienne Egentligen bara varna dig. Det kan bli razzia här när som helst. Jag kan åka fast när som helst, och i så fall dör jag under Gestapos tortyrförsök att få mig att bekänna något om rörelsen. Det sista jag blir är angivare. Du bör aldrig mer komma hit eller själv ta kontakt med oss. Avbryt även kontakten med Gigi.

Julio Omöjligt. Hon är min syster.

Étienne Du riskerar allt genom din kontakt med henne, både ditt eget liv och Marguerites och Gigis och rörelsens.

Julio Jag kan inte hindra henne från att kontakta mig.

Étienne Nej, det är väl så. Nåväl, Julio, jag har sagt mitt. Tag hand om Marguerite. *(räcker fram handen)*

Julio (fattar den) Jag ska se vad jag kan göra åt Normandiebaser.

Étienne Det blir nog det sista vi ber dig om. Lyckas vi få den bombad är vägen öppen för en allierad invasion. Du ser mig nog inte mer, Julio.

Julio (saknar ord, böjer bara nacken, trycker handen en extra gång, och går)

Vi hörs, Étienne.

Étienne Om inte förr så på andra sidan. *(Julio går.)*

En sällsam karaktär, helt oduglig i fredstid men en ovärderlig hjälte i krigstid utan att det märks. En diskret älskare har tydligen sina goda sidor.

Akt V scen 1. Karls kontor.

Karl vid sitt skrivbord. Heinrich kommer in.

Heinrich Jag är ledsen, far, men vi har allt utom säkra bevis.

Karl Vad nytt?

Heinrich Gestapo har fått fast Étienne och torterat honom till döds.

Karl Fick du någonting veta?

Heinrich Ingenting, men allting tyder på hans hustrus fullständiga oskuld. Hon har aldrig haft något med motståndsrörelsen att göra.

Karl Vad nytt om Gigi?

Heinrich Hon är kvar i Paris men förflyttar sig hela tiden och är omöjlig att spåra. Däremot vet vi att hon haft täta kontakter med sin bror.

Karl Är detta bevis mot Julio?

Heinrich Inte direkt, men det indikerar bestämt att han vet mycket om motståndsrörelsen. Vi måste få honom över på vår sida, far.

Karl Således inga kontakter mellan Julio och Étienne?

Heinrich Det är bara den länken som fattas för att binda honom.

Karl Om hustrun är oskyldig kan han också vara oskyldig.

Heinrich Det finns inte ett spår av kriminaliserande kontakter hos Marguerite.

Karl Vad ämnar du göra?

Heinrich Hålla Marcel utanför till varje pris. Jag vill tala förnuft med Julio. Han måste välja sida en gång för alla. Antingen är han för oss eller mot oss. Han kan inte fortsätta umgås med oss och låtsas vara neutral.

Karl Och om han tar ställning emot oss?

Heinrich Det kommer han aldrig att göra. Jag känner honom. Vi är som bröder. Han skulle aldrig vända sig mot familjen.
Karl Jag hoppas du har rätt.
Heinrich Problemet är att jag är kallad till Normandie. Jag kan sedan bara träffa honom där.
Karl Jag kan arrangera transport för honom både dit och tillbaka.
Heinrich Det räcker med en enkel tur. Vi måste ta hand om honom sedan. Vi vill helst inte att han tar några risker mer i Paris.
Karl Risker?
Heinrich Om han går med på att samarbeta blir han med sina kunskaper om motståndsrörelsen dess primära offer.
Karl Jag förstår. Och han måste samarbeta.
Heinrich Han har inget val.
Karl Och Marcel?
Heinrich Han får ta hand om damerna. Det kan han mer än väl.
Karl Lycka till, Heinrich. Det behöver du.
Heinrich Inte ens världens bästa soldat kan göra mer än det bästa han kan. (*går*)
Karl Jag är glad att han avstod från Hitlerhälsningen. (*sätter sig*)

Scen 2. Julios ateljévåning.

Marcel Tyvärr, Marguerite, har jag det från säker källa att Étienne omhändertagits av Gestapo för sista gången.
Marguerite Han visste att han spelade ett spel med döden och att han måste förlora till slut.
Marcel Det måste vi alla.
Marguerite Men han hade ingenting att förlora utom mig, och mig hade han redan förlorat. Därför känner jag det som mitt fel. Hade jag stått honom bi....
Marcel Det var ingenting du kunde göra, Marguerite. Han var en viktig motor i motståndsrörelsen och visste att han inte hade någon chans.
Marguerite Men ändå....
Marcel Var är Julio?
Marguerite Han borde ha varit här redan men har väl som vanligt blivit uppehållen.
Marcel Vad håller han på med egentligen?
Marguerite Fråga inte mig.
Marcel Men nu när din man är ur bilden finns det ingenting som hindrar att ni genast sätter er i säkerhet utomlands.
Julio (kommer in) Jag hörde de sista orden, far. Jag har bara en mission kvar att uppfylla.
Marcel Nå?
Julio Jag är kallad till Heinrich i Normandie.
Marguerite Far inte dit!
Julio Jag har inget val. Jag blir hämtad här inom en timme. Om jag inte då står till förfogande kan det bara tolkas som flykt. Jag är inte feg längre, far.
Marcel Vad vet du om Gigi?
Julio Hon mår väl och har just bytt utseende och identitet. Hon kommer inte mer att ta kontakt med oss förrän efter kriget. Ett ord ensam med far, Marguerite, om du tillåter.
Marguerite Naturligtvis. (*avlägsnar sig*)
Julio Far, om något skulle hända mig borta i Normandie, vill du då genast föra mor och Marguerite i säkerhet utomlands?
Marcel Och Gigi?

Julio Hon klarar sig själv och hör nästa gång av sig så fort Paris är befriat.
Marcel Vad kan hända i Normandie?
Julio Vad som helst. Det kan till och med bli en allierad invasion.
Marcel Vad vet du? Vad har du för mission?
Julio Heinrich är posterad vid det nya militärhögkvarteret där. Jag har med mig en liten radiosändare. Allt jag behöver göra är att trycka ner en knapp när jag är på plats, så att de allierade sedan kan bomba området.
Marcel Är du då faktiskt med i motståndsrörelsen?
Julio Som jag sade, far, jag är inte feg längre.
Marcel (ler, lägger sin hand på honom) Äntligen har jag skäl att vara stolt över dig.
Julio Vänta tills det är över. Ta du hand om damerna om jag inte kommer tillbaka.
Marcel Lämna damerna åt mig. Men du kommer alltid tillbaka.
Julio Jag hoppas det. Gå nu, far. Jag måste tala även med Marguerite.
Marcel Naturligtvis. Lycka till, min gosse. *(tar sin rock på armen och går)*
Julio Marguerite!
Marguerite (kommer in) Julio!
Julio Du har väl inte lyssnat?
Marguerite Tror du verkligen att jag kunde låta bli? Mycket har jag tålt, Julio, men detta tål jag inte. Vi har dansat för nazisterna, jag har fått höra folk kalla mig nazisthona, att jag bedragit min hjälte till man med en nazistisk rövslickare, att du varit lika värdelös som min man utgjort en ära för Frankrike, men jag kan inte tåla att du nu visar dig som han och skall lämna mig du också.
Julio Marguerite, det är mitt livs första hedersuppdrag, som kan avgöra kriget. De allierade planerar en invasion, och därför måste Heinrichs kommunikationscentral där likvideras.
Marguerite Så du får tjänstgöra som vätte. Vilken ära!
Julio Nej, jag visar dem vägen. Marguerite, du hörde kanske Marcells ord: jag kommer alltid tillbaka.
Marguerite Jag får trösta mig med det så länge. Jag hoppas du inte ljuger som vanligt.
Julio Jag har aldrig ljugit för dig, Marguerite.
Marguerite Nej, men för alla andra. *(En bil tutar utanför.)*
Julio Det är hämtningen. Farväl, Marguerite. Ta hand om Marcel. *(De kyssas länge.)*
Marguerite Kom tillbaka!
Julio Jag kommer alltid tillbaka. *(går)*
Marguerite Nej, den här gången kommer han aldrig mer tillbaka.
(sjunker tillbaka i en fåtölj.)

Scen 3. Normandie. Ett tyskt militärhögkvarter.

Adjutanten Han är här, herr Obersturmbannführer.
Heinrich Utmärkt. Några problem?
Adjutanten Inte alls. Han verkade angelägen att få träffa er.
Heinrich Då har han något på hjärtat kanske i lika hög grad som jag. Kanske han vet något nytt om Gigi. Ingenting suspekt?
Adjutanten Absolut ingenting. Väl klädd, hatt och paraply, lugn och sansad, allt i perfektaste ordning.
Heinrich Då är han väl förberedd och har ingenting att frukta. Det gläder mig. Nåväl, för in honom.
(Adjutanten öppnar dörren, och två officerer för in Julio, som aldrig tett sig mera fläckfri.)
 Så får vi då äntligen träffas igen, kusin. *(vill omfamna honom)*

Julio Du måste ha läst mina tankar. Jag hade just tänkt kontakta dig när du kallade mig. (*De omfamnas.*)

Heinrich (*ger tecken åt alla de andra att avlägsna sig, vilket de alla gör prompt. När han är helt ensam med Julio:*) Hur mår Marguerite och Gigi?

Julio Marguerite ville inte låta mig resa. Om Gigi vet jag ingenting.

Heinrich Har du ingen kontakt med henne?

Julio Inte längre.

Heinrich Det gläder mig. Hon är farligt insyltad. Det vet du nog. Dock har du haft täta kontakter med henne.

Julio Du vet allt om mig.

Heinrich Nej, det är det jag inte vet, Julio, och det är det jag gärna vill veta. Det är bara därför jag har kallat dig hit. Vi står kanske inför historiens viktigaste avgörande, Julio.

Julio Det behöver du inte informera mig om. Det tredje riket har börjat knaka i fogarna, som ett dåligt byggt hus utan solid grund. Ni har förlorat kriget i Afrika och i Ryssland, och de allierade väller upp genom Italien. Därför är du här, för att rusta upp Atlantvallen inför en väntad invasion över Le Manche.

Heinrich Det är på Rommels order, vår bäste general, som Hitler misstror och därför skickar mig och SS att granska honom.

Julio Har du äntligen börjat tvivla på Hitler?

Heinrich Far kunde aldrig förlåta honom för detta andra världskrig. Farfar fick rätt, Julio. Hitler borde ha skjutits och det för länge sen.

Julio Jag är glad att du inser det nu.

Heinrich Därför behöver jag din hjälp, Julio. Vi vet att du haft insyn i den franska motståndsrörelsen. Gigi har kanske rentav värvat dig. Vi behöver den kontakten för att snabbt åstadkomma fred så fort Hitler och hans regemente eliminerats.

Julio Menar du att det verkligen förbereds en komplott?

Heinrich Vi måste få bort honom. Det är världens enda chans. Annars fortsätter detta krig att bara urarta in absurdum tills hela Tyskland brunnit inne. Vet du vad de gjorde med Hamburg? De framkallade en eldstorm med sina bomber. 30,000, kanske 50,000 oskyldiga civila brann inne. Och det är bara början, medan Hitler bara klampar på som en sömngångare.

Julio Jag önskar jag kunde hjälpa er.

Heinrich Det kan du. Ge oss dina franska kontakter.

Julio Étienne är död. Det var den enda kontakt jag hade. Ni mördade honom själva.

Heinrich Försök inte, Julio. Du har en syster.

Julio Alla band mellan henne och mig är brutna. Hon ville ha det så själv för att jag och Marguerite och min far inte skulle kunna komprometteras.

Heinrich Så Marguerite är helt oskyldig?

Julio Fullkomligt. Hon träffade Étienne bara en gång efter hans återkomst och det på gatan.

Heinrich Vi trodde nog det. Vi har ingen dossier på henne då vi aldrig fått fram något material. Men du har samlat på dig en dossier med åren, Julio.

Julio (*oberörd*) Det är helt i sin ordning.

Heinrich Du måste samarbeta med oss, Julio. Vi behöver folk som du, som kan hjälpa oss bygga upp en ny värld när Hitler lyckats bränna ner hela den gamla.

Julio Vi måste överleva den branden först, Heinrich, och det blir svårt.

Heinrich Vet du vad som komprometterar dig mest, Julio?

Julio Nej.

Heinrich Det att du så envist stannat kvar. Du anmodades från början av oss alla att överge Frankrike och rädda din mor och din syster. Det hade varit bäst om du gjort det, för då hade ni båda säkert kunnat överleva. Genom att stanna kvar försatte ni familjen i ett ständigt värre riskläge. Du skyllde på din förbindelse med

Marguerite, som skyllde på sin förbindelse med sin man, som gjorde allt för att kompromettera henne utan att det lyckades. Så dog han, och ni hade kunnat vara fria. Ändå stannade du kvar. Varför?

Julio Min syster fanns kvar.

Heinrich Du har ju brutit all förbindelse med henne. Ändå har du stannat kvar. Du har inte ens velat rädda Marguerite. Varför?

Julio (tiger)

Heinrich Jag ska tala om för dig varför. Det finns bara en förklaring. Du hade uppgifter kvar att uppfylla för motståndsrörelsen. Är det inte sant? Vad har du gjort för dem, Julio?

Julio (efter en paus) Jag skulle ha lämnat landet i morgon med Marguerite, om inte detta kommit emellan.

Heinrich "Detta"?

Julio Du kallade på mig.

Heinrich Och du var lika angelägen att träffa mig. Varför?

Julio Jag ville bjuda dig farväl.

Heinrich Det finns ingen väg tillbaka nu längre, Julio. Du måste stanna här hos oss. Du måste inte samarbeta, men det är naturligtvis bäst för dig att du gör det. Förr eller snare kommer du att göra det ändå. Du måste inse att enda vägen till fred går genom Berlin.

Julio Är Rommel med på noterna?

Heinrich Nej, vi har avsiktligt hållit honom utanför, men han vet säkert en hel del om saken utan att låtsas om det.

Julio En långt värdigare general än er löjliga korpral med mustaschen.

Heinrich Jag håller med dig.

Julio Vi lever i diktatorernas tid, och sådana tycks tyvärr bara kunna undanröjas genom krig.

Heinrich I bästa fall med en välinriktad bomb.

Julio Vi är för sent ute. Kriget är ett faktum sedan fyra år.

Heinrich Jag vet. Men vi kanske kan avsluta det på ett värdigt sätt. (Det hörs annalkande flygplan på avstånd.)

Julio Jag är rädd att vi är för sent ute, Heinrich. Mitt sista uppdrag är fullgjort.

Heinrich Vad menar du?

Julio Vi har båda gjort det bästa av en så dålig sak att vi måste stryka med på kuppen. Min sista mission var att uppsöka dig här i Normandies viktigaste militärhögkvarter för att kunna ge en signal till London om dess exakta position. Tyvärr har jag lyckats.

Heinrich Du menar att....

Julio Dessa annalkande bombplan kommer inte att passera över oss, Heinrich. De kommer att plantera sina bomber här.

Heinrich (kallt) Jag förstår. Du har spelat din hand väl, Julio, och har lyckats bli kvar med den sista trumfen på hand. Synd att det skulle sluta så här. Vi hade ett så gott samarbete. (suckar) Det enda vi kan göra är som vanligt det bästa av saken. Jag har Frankrikes utsöktaste cognac här, Julio. Vad sägs om en skål?

Julio En utmärkt idé.

Heinrich (häller raskt upp två glas) Vi har inte mycket tid på oss. Vi hinner knappast mer än skåla för familjen.

Julio Det är det viktigaste. Det behövs inte mer.

Heinrich (höjer sitt glas) Jag hoppas vi åtminstone hinner dricka i botten. Skål, Julio, för familjen!

Julio Skål, min broder.

(De dricker varandra till. Flyglarmet har obönhörligt tilltagit i styrka. Nu hörs de första bombkrevaderna. Dessa tilltar i styrka, allting skakar, allt börjar dåna och explodera och rasa, och dånet fortsätter efter en fullständig blackout. Småningom dör bullret ut och flygplanen avlägsnar sig.)

Slut.

(Adriatiska Havet, 29-30.3.2005)